

ФЕНОМЕН СПУСТОШЕНИХ СЛІВ

Фараджулаєва С.І., студ. ПР-61

Вивчення семантики лексичних одиниць залишається на сьогодні одним з актуальних напрямків лінгвістичних досліджень. Незважаючи на різноманітність аспектів, в яких вивчається спустошені лексика, безліч питань зберігають дискусійний характер. Наприклад, немає однастайності в питанні щодо вживання даної лексики.

Дослідження полягає в комплексному вивченні лексико-семантичного та лінгвістичного аспектів «спустошеності», а також аналізі даних необхідних компонентів дискурсу, які дозволяють дослідити утворення та функціонування даних лексичних одиниць.

Семантика як розділ лінгвістики відповідає на питання, яким чином людина, знаючи слова і граматичні правила якої-небудь природної мови, виявляється здатною передати з їх допомогою найрізноманітнішу інформацію про світ (у тому числі і про власний внутрішній світ), навіть якщо вона вперше стикається з таким завданням, і розуміє, яку інформацію про світ містить в собі будь-який звернений до неї вислів, навіть якщо він вперше чує його.

Феномен спустошених слів – це втрачення семантичного навантаження за рахунок посилення синтаксичних функцій; зведення слів до виконання граматичних (синтаксичних) функцій.

«Десемантизовані», «семантично спустошені» слова зберігають архісему, але втрачають дифференціальну сему, втрачаючи здатність самостійно співвідноситися з об'єктом дійсності. Слова стають графаретними і піддаються так би мовити семантичному зносу.

Як відомо, займенники часто розглядалися та розглядаються як слова семантично спустошені або у будь-якому випадку як слова, значення яких ситуативно змінюється.

Вибуки виділяються у мові своєрідністю їх фонетичного оформлення, семантико-граматичною формою та специфічною комунікативною функцією. Отже, вибукові словосполучення і речення характеризуються семантичною неподільністю, становлять цілісну одиницю, незважаючи на складений характер і навіть роздільно оформленість. Дієслова *to be*, *to do* позбавляються опорних сем, позначають ознаки семантичної пустоти.

Було виявлено, що так звані «пусті» слова використовуються певним чином для підсилення емоційної функції речення, а то і тексту в цілому.

Наук керівник – Курило Г.В., ст. викладач